

ת"פ 45751/06/18 - מדינת ישראל נגד באר הנדסה אזרחית בע"מ, אלקס רנסקי, הני טאוור ובניו בע"מ, זאיד האני

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

ת"פ 45751-06-18 מדינת ישראל נ' באר הנדסה אזרחית בע"מ ואח'
בפני: כבוד סגן הנשיא השופט צבי פרנקל

בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד מאשה שניאור

המאשימה

נגד

1. באר הנדסה אזרחית בע"מ
2. אלקס רנסקי ע"י ב"כ עו"ד מלניק פיטר
3. הני טאוור ובניו בע"מ
4. זאיד האני ע"י ב"כ עו"ד עאסלי סופיאן

הנאשמים

הכרעת דין

1. על פי עובדות כתב האישום שהגישה המאשימה, הנאשמת 1 שימשה כמבצעת בניה בהיותה קבלן ראשי באתר בניה בקריית מלאכי. הנאשם 2 שימש כמנהל פעיל בנאשמת 1.

על פי חוזה שנחתם בין הנאשמת 1 לבין עיריית קריית מלאכי, הנאשמת 1 הייתה אמונה על בניית גן ילדים באתר הבניה.

הנאשמת 3 שימשה כקבלן משנה וביצעה את הבניה באתר בפועל בהתאם לחוזה שחתמה עם הנאשמת 1. הנאשם 4 שימש כמנהל בנאשמת 3.

ביום 15.6.16 ביצעו מפקחים מטעם המאשימה ביקורת באתר הבניה ובביקורת נצפו עובדי הנאשמת 3 שהם עובדים באתר ובביקורת מצאו המפקחים כי מתקיימים באתר עבירות שונות על פקודת הבטיחות בעבודה ועל תקנות ארגון הפיקוח על העבודה.

2. על פי האישום הראשון, הנאשמת 1 לא הציגה שלט באתר שבו מבוצעת פעולות הבניה המצייד את כל הפרטים הנדרשים על פי תקנה 7 לתקנות הבטיחות והנאשם 2 לא פיקח ולא נקט אמצעים סבירים להימנע מביצוע העבירה.

על פי האישום השני, הנאשמת 1 לא התקינה באתר ארגז לעזרה ראשונה והנאשם 2 לא פיקח ולא נקט

אמצעים סבירים להימנע מביצוע העבירה.

על פי האישום השלישי, הנאשמת לא התקינה נוחיות מספקות ונאותות עבור העובדים והנאשם 2 לא פיקח ולא נקט אמצעים סבירים על מנת להימנע מביצוע העבירה.

על פי האישום הרביעי, הנאשמת 3 לא סיפקה ציוד מגן אישי לשימוש העובדים והנאשם 4 לא פיקח ולא נקט באמצעים הסבירים על מנת להימנע מביצוע העבירה.

על פי האישום החמישי, הנאשמות 1 ו-3 לא מסרו לעובדים מידע עדכני בדבר הסיכונים במקום ובפרט הסיכונים הקיימים בתחנת העבודה שבה מועסקים העובדים ולא מסרו להם הוראות עדכניות לשימוש, להפעלה ותחזוקה בטוחים של הציוד, של חומר ושל תהליכי עבודה במקום. הנאשמים 2 ו-4 לא פיקחו ולא נקטו אמצעים סבירים על מנת להימנע מביצוע העבירה.

על פי האישום השישי, הנאשמות 1 ו-3 לא קיימו הדרכה בדבר מניעת סיכונים והגנה מפניהם באמצעות בעל מקצוע מתאים ולא ווידאו של עובד הבין את הסיכונים והוא בקיא דיו בנושאי ההדרכה. הנאשמים 2 ו-4 לא פיקחו ולא נקטו בכל האמצעים הסבירים על מנת להימנע מביצוע העבירה.

על פי האישום השביעי, הנאשמות 1 ו-3 לא מסרו לעובדים במקום העבודה עם תחילת עבודתם תמצית בכתב של מידע בכתב סיכונים בעבודה שבה הם מועסקים או הקיימים במקום העבודה או בכל מקום אחר שבהם הם עלולים להיחשף להם עקב ביצוע תפקידם. הנאשמים 2 ו-4 לא פיקחו ולא נקטו בכל האמצעים הסבירים על מנת להימנע מביצוע העבירה.

3. בדיון ביום 27.10.19 הודו הנאשמים 3 ו-4 בעובדות המיוחסות להם בכתב האישום ועל פי הודאתם הרשעתי אותם בעבירות שיוחסו להם וקבעתי שגזר הדין יינתן לאחר סיום ההליך ביחס לנאשמים 1 ו-2.

4. לאור האמור, הכרעת הדין תתייחס לאשמות המיוחסות לנאשמים 1 ו-2.

5. הנאשמים 1 ו-2 הכחישו את מעורבותם המיוחס להם בכתב האישום וטענו שאת האישומים יש לייחס לנאשמים 3 ו-4 כקבלני ביצוע מאחר שהם הנאשמים 1 ו-2 העבירו אליהם את ביצוע העבודה.

מ/15 הוא ההסכם בין הנאשמת 1 לבין עיריית קריית מלאכי. על פי ההסכם ההתקשרות לביצוע עבודה היא רק עם הנאשמת 1.

מ/17 הוא ההסכם בין הנאשמת 1 לנאשמת 3 שהומצא על ידי הנאשם 2 במסגרת הליכי החקירה וכולל שני עמודים (חקירתו של הנאשם סומנה מ/10). במ/17 יש תוספת בכתב יד בעמוד השני בה נכתב שהקבלן המבצע בשל האני טוואר ובניו בע"מ מקבל על עצמו כל ההתחייבויות של קבלן ראשי בלי יוצא מן הכלל כולל אספקת חומר, ציוד, כוח אדם, צוות ניהולי כולל מנהל עבודה רשום לפי חוק ושמירה על כל כללי הבטיחות בעבודה.

מ/19 אף הוא ההסכם בין הנאשמת 1 לנאשמת 3. הוא הומצא על ידי הנאשם 2 וכולל נספחים - 21 עמודים.
ב-מ/19 אין תוספת בכתב יד כפי שיש ב-מ/17.

מ/17 ו-מ/19 הם זהים למעט תוספת בכתב יד ב-מ/17 כאמור לעיל.

הנאשמים 1 ו-2 ביקשו לאחר שמיעת הראיות לצרף את מלוא ההסכם - מ/17 בין הנאשמות 1 ו-3 ובכלל זה את הנספחים שקבעו שעל הנאשמת 3 לדאוג למלא את כל הוראות הדין בדבר העסקת העובדים, לרבות ענייני הבטיחות. לטענת הנאשמים, המאשימה הייתה מודעת להסכם המלא ואף התברר שהוא היה בידי המאשימה עוד לפני ההקראה ואף ב"כ הנאשמים צירף את ההתכתבות שהייתה בינו לבין ב"כ המאשימה מיום 28.1.19 ומיום 20.12.18, כאשר בהתכתבות זו הוא מפנה למלוא החוזה ונספחיו ולפיו האחריות המלאה היא של הנאשמת 3.

6. המאשימה טענה שהראיות שהביאה מוכיחות מעל לספק סביר את אחריות הנאשמים 1 ו-2. לחוזה בין הנאשמת 1 לנאשמת 3 הוספו בכתב יד סעיפים המעבירים את האחריות לנאשמת 3. הנאשם 4 לא הכיר את הסעיפים שהוספו בכתב יד ולא חתם עליהם (פרוטוקול מיום 27.10.19 עמ' 33 שורות 24-30). המאשימה הפנתה לדבריו של הנאשם 2 שהתקשה למסור גרסה לגבי התיקונים בכתב יד ועדותו ביום 27.10.19 בעמוד 43 שורות 14-32, הייתה לא ברורה ואף מעלה חשש לזיוף מסמכי ההסכם מבלי ידיעתם של הנאשמים 3 ו-4. הנאשמים ביקשו בסיכומיהם לזכותם לפחות מחמת הספק לאור ההסכם בינם לבין הנאשמים 3 ו-4.

7. עיקר המחלוקת בתיק בנוגע לפרטי האישום השני, השלישי, החמישי, השישי והשביעי, האם הנאשמת 3 היא מבצעת הבניה לבדה כפי שטענה הנאשמת 1 שהיא רק עסקה בצד הכספי של הפרויקט והעבירה את מלוא האחריות לידי הנאשמת 3. לטענת הנאשמת 1, עיריית קריית מ מלאכי ידעה שמבצעת הבניה היא הנאשמת 3.

8. פרט האישום הראשון:

תקנה 7 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה) תשמ"ח - 1988 וכן סעיפים 174, 191, 219 ו- 225 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש], תש"ל - 1970 - הצגתו של שלט מבלי שמפורטים בו מלוא הפרטים הנדרשים בתקנות.

במענה לכתב האישום מיום 25.2.19 לא מסרו הנאשמים 1 ו-2 תשובתם המפורטת ביחס לעבירה הנדונה. כאמור, טענתם הכללית בתיק הנדון הייתה כי אינם אחראים לביצוע עבודות בניה באתר הבניה וכי לא חלה עליהם חובת הצבת שלט בציון הפרטים המלאים בהתאם לתקנות הבטיחות בעבודה.

סעיף 7 לתקנות בטיחות בעבודה (עבודות בניה) תשמ"ח - - 1988 (להלן תקנות בטיחות בעבודה) קובע: **"מבצע הבניה יציג, במקום בולט לעין, באתר שבו מבוצעת פעולת הבניה שלט שבו יצוינו פרטים אלה:**

- (1) **שם מבצע הבניה ומענו.**
- (2) **שם מנהל העבודה ומענו.**
- (3) **מהות העבודה המתבצעת"**

סעיף 1 "הגדרות" לתקנות בטיחות בעבודה מציין מיהו **"מבצע בניה"**.

"מבצע בניה - קבלן ראשי או מזמין המבצע את העבודה כולה או חלקה באמצעות עובדים שלו או באמצעות קבלנים העובדים עבורו".

סעיפים 6 (א) ו - (ב) לתקנות הבטיחות בעבודה קובעים מפורשות אחריות לביצוע העבירות על הקבלן הראשי, תוך מתן דגש והפרדה ברורה מול קבלני משנה של הקבלן הראשי.

"קבלן ראשי וקבלני משנה:

(א) **הטיל המזמין את ביצוע הבניה על קבלן ראשי, יראוהו כמבצע הבניה לעניין תקנות**

אלה והחובות המוטלות בתקנות אלה על מבצע הבניה מוטלות עליו.

(ב) **מעסיק קבלן ראשי בביצוע פעולת בניה קבלני משנה יראו את הקבלן הראשי כמבצע בניה כאמור בתקנות משנה."**

בית המשפט העליון בע"א 1062/15 **והבי והבי נ' חאלד כמאל נזאל**, (פסק דין מיום 10.5.16)

מפי השופט יצחק עמית התייחס לאחריות קבלן ראשי כאחריותו של מבצע הבניה:

"האחריות להבטיח את קיומן של הוראות הבטיחות ואת יישומן בשטח על ידי כל הנמצאים

באתר מוטלת על "מבצע הבניה", כלשון תקנות הבטיחות. משעה שבעל נכס או מי שבעל

הנכס ייפה את כוחו ("המזמין" בתקנות הבטיחות) הטיל את ביצוע הבניה על קבלן ראשי

אחד, יראו בקבלן הראשי כמבצע הבניה ובהתאם, תעבור האחריות הנגזרת מכוח תואר זה

לכתפיו (תקנה 6 לתקנות הבטיחות). תקנה 6 מוסיפה וקובעת כי מינויים של קבלני משנה

לא תיגרע מאחריותו של הקבלן הראשי, שיוסיף להיחשב מבצע הבניה".

כמו כן התייחס בית המשפט העליון לכך שיש צורך שיהיה גורם ייעודי ומוגדר באתר הבניה להבטיח שמירה על הוראות הבטיחות. ראו את דבריו של השופט (כתוארו אז) אליעזר רבלין בע"א 3805/01 דואני נ' מלחי פד"י נז (3) 582:

"הוראות הבטיחות על גורם אחד ויחיד מקטינה את החשש ליצירת סכנות בטיחותיות כתוצאה מחוסר תיאום בין פעולות הבניה וגזרות הבניה השונות. אכן, סיכון בטיחותי שנוצר בגזרה אחת עלול ליצור סיכון בטיחותי גם בגזרה אחרת. לפיכך, ישנה חשיבות רבה להימצאותו של גורם אחד שיהיה אחראי, בכל גזרות הבניה, לקיומן של הוראות הבטיחות. זאת ועוד, פיצולה של עבודת הבניה לגזרות שונות, תוך הצמדתו של אחראי שונה לכל גזרה, עלול ליצור מצב בו אין אדם הנושא באחריות, או מצב בו שניים או יותר מטילים את האחריות זה על כתפיו של זה.

...

מטרה זו [של תקנה 7 דאז] היא כי תהא כתובת ברורה לאחריות בטיחותית. כתובת זו היא, אותו אדם האחראי לביצוע עבודת הבניה כמכלול אחד. יהא זה המבצע עצמו, שנטל עליו ביצוע של עבודת הבניה, או קבלן ראשי אחד עמו התקשר המבצע. יהא זה בניגוד לגישה החקיקתית האמורה, אם נאפשר פיצולה של עבודת הבניה לגזרות שונות, תוך הצמדתו של אחראי שונה לכל גזרה. מצב דברים זה יפצל את האחריות, ימנע כתובת ברורה אחת לאחריות, ויצור מצבים בהם אין כל אדם הנושא באחריות, או שניים או יותר מטילים האחריות זה על כתפיו של זה".

כעולה מהוראות החוק, התקנות והפסיקה, האחריות לביצוען של תקנות הבטיחות בעבודה רובצת על כתפיהם של הנאשמים 1 ו-2.

הראיות שהגישה התביעה מחזקות את היותה של הנאשמת 1 קבלן ראשי - מבצע בניה. כפי שעולה מ"חזרה ההתקשרות" בין נאשמת 1 לבין עיריית קריית מלאכי (מ/15), ההתקשרות לביצוע עבודות בניה הייתה רק עם קבלן מבצע אחד - הנאשמת 1.

בנוסף, בחקירתו של הנאשם 2 בפני המפקח מר לאון קפיטין מיום 27.6.16 מ/10, מודה הנאשם 2 בדבר היותה של הנאשמת 1 קבלן ראשי:

ש. מי המזמין של הבניה בכתובת רח' הבעל שם טוב 2, קריית מלאכי?

ת. עיריית קריית מלאכי.

ש. אז ממה שאני מבין מזמין העבודה היא עיריית קריית מלאכי וחב' באר הנדסה אזרחית

בע"מ היא הקבלן הראשי. האם זה נכון?

ת. נכון.

ש. האם חברת באר הנדסה אזרחית בע"מ קבלן ראשי יחיד שחתום מול המזמין (עיריית

קריית מלאכי) לביצוע עבודות באתר הנ"ל?

ת. כן.

(מ/10 עמ' 3 שורות 42-49).

הנאשם 2 העיד במסגרת פרשת ההגנה מיום 27.10.19 חזר ומסר כי הנאשמת 1 היא זאת שחתמה על חוזה ההתקשרות מול המזמין (עמ' 41 שורות 15-18 וגם 27-32).

"ש. בהתאם לחוזה באר הנדסה צריכים לספק את המבנה לעירייה?

ת. כן, באר הנדסה חתמה על חוזה עם עיריית קריית מלאכי".

(עמ' 42 לפרוטוקול מיום 27.10.19 שורות 2-3).

נוסף לכך הנאשמת 1 היא חברה פרטית בתחום הבניה, הרשומה כקבלן בניה בפנקס הקבלנים, משרד הבינוי והשיכון. לעומת זאת הנאשמת 3 אינה קבלן בניה הרשום בפנקס הקבלנים. עובדות אלו עולות מתוך רישומי משרד הבינוי והשיכון, הפתוחים לעיונו של הציבור והם בגדר ידיעה שיפוטית. ראו צבי פרנקל ודוד א' פרנקל "ידיעה שיפוטית" ו"מן המפורסמות" 'בבתי המשפט הכלליים ובערכאות בעלות סמכויות ייחודיות: הדוגמה של בתי הדין לעבודה "קרית המשפט כרך יא (2018) עמ' 28.

גם מגרסתו של הנאשם 4 בעדותו לפני מיום 27.10.19 עלה כי הנאשמת 3 החברה שבניהולו ובבעלותו אינה קבלן בניה רשום בפנקס הקבלנות.

כאמור, מראיות התביעה עולה כי הנאשמת 1 הייתה הקבלן היחיד באתר הבניה והיא מבצעת הבניה.

ביחס לעבירה הנדונה, אי הצגת שלט באתר הבניה תוך ציון הפרטים המנויים בתקנה 7 מראיות התביעה כפי

שהוצגו עולה בבירור שהשלט שהיה באתר אינו כולל את מלוא הפרטים הנדרשים.

לפי קובץ תמונות שהגישה המאשימה וסומן מ/8 ניתן לראות כי במועד הביקורת מיום 15.6.16 באתר הבניה הוצב שלט עם פרטי המזמין וקבלן מבצע. כמו כן פרטים נוספים, אך ללא ציון מען מבצע הבניה, שם מנהל עבודה ומענו ומהות העבודה המתבצעת. בניגוד לדרישת תקנה 7 לתקנות בטיחות בעבודה.

הביקורת באתר הבניה מיום 15.6.16 אינה הביקורת הראשונה וכי ביום 28.2.16 בוצעה ביקורת במהלכה כלל לא נצפה שלט באתר הבניה. עובדות אלו עולות מראיות התביעה - דו"ח חקירה מס' 301/2016 של המפקח לאון קפיטין - מ/7, דו"ח ביקור של המפקח לשעבר שרון מזרחי מיום 29.2.16 - מ/3 ועדותו של מר שרון מזרחי לפני מיום 23.6.19:

"ש. על פי הזיכרון שלך ועל פי מה שצוין בדו"ח הביקור היה שלט בכניסה לאתר הבניה המציין את שמו של קבלן הבניה ואת שמו של מנהל העבודה?

ת. באתר לא היה שלט בכלל".

(עמ' 21 שורות 11-13).

הנאשם 2 עצמו בחקירתו בפני מפקח לאון קפיטין מיום 27.6.16 מ/10 השיב:

ש. באתר בניה הנ"ל לא הוצב שלט כפי הנדרש בסעיף 7 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודה ובניה) תשמ"ח - 1988 מה תגובתך?

ת. אני שמתי שלט לפי דרישת העירייה ולא ידעתי שחסרים בו פרטים כפי שנדרש בתקנה הנ"ל כגון שמו של מנהל העבודה ומענו".

(עמ' 4 שורות 69-73).

בהמשך חקירתו, אישר הנאשם 2 את צילום השלט שהיה באתר הבניה כפי שהוצג בפניו על ידי המפקח.

לעניין אחריותו של הנאשם 2 בעבירה הנדונה, הוראות הסעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה:

אחריות מנהל תאגיד או שותף:

חברה, אגודה שיתופית או כל חבר בני אדם אחר שעברו אחת העבירות לפי פקודה זו, רואים כאחראי לעבירה גם כל מנהל, שותף או פקיד אחראי של אותו חבר בני אדם ואפשר להביאו לדין כאילו עבר הוא את העבירה, אם לא הוכיח שהעבירה נעברה שלא בידיעתו ונקט אמצעים סבירים למניעת העבירה".

מראיות המאשימה כפי שהוגשו עולה כי הנאשם 2 שימש כמנהל פעיל ורשום בנאשמת 1, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום ולמעשה עד היום. דו"ח רשם החברות מ/19 מחזק את ראיות התביעה בניקודה זו.

הנאשם 2 אף הודה על היותו מנהל והבעלים בנאשמת 1, הן במסגרת חקירתו בפני האכיפה מ/10 והן בעדותו לפני מיום 27.10.19.

הנאשם 2 לא הציג ראיה כלשהי שיש בה כדי לסתור את ראיות התביעה או בכדי להוכיח כי העבירה נעברה ללא ידיעתו וכי נקט אמצעים סבירים למניעתה. ההפך הוא הנכון, כפי שעולה מפירוט הראיות לעיל. הנאשם 2 הציג את השלט באתר הבניה תוך ציון הפרטים הרשומים בו.

על כן אני מרשיע את הנאשמים 1 ו- 2 במיוחס להם בפרט האישום הראשון.

9. בטרם אעבור לפרטי האישום הבאים, אתייחס לטענת הנאשמים 1 ו- 2 בקשר להסכם בין הנאשמת 1 לנאשמת 3:

הנאשם 2 התקשה למסור לגרסה לגבי השינויים בין מ/17 לבין מ/19 לגבי התוספת בכתב יד. הנאשם 3 העיד שהוא לא מכיר סעיפים שנוספו בכתב יד בהסכם בין שתי הנאשמות ולא חתם עליהם בזמן עריכת החוזה (פרוטוקול מיום 27.10.19 עמ' 33 שורות 24-30). על כן אין מקום לקבל את טענת הנאשם 2 כי כל תפקידו בכל הקשור לאתר הבניה היה לשלם כסף עבור עבודות הביצוע. הנספחים במ/19 קובעים בצורה ברורה את אחריות הנאשמים 1 ו- 2 כמבצעים בניה ופיקוח אחר ביצוע הבניה. בסעיף 4.1 נכתב שהנאשמת 3 צריכה לבצע את העבודה לשביעות רצונה של הנאשמת 1 ולקבל ממנה הנחיות לגבי ביצוע העבודה. כך גם סעיף 4.5 שקובע שהנאשמת 1 תהיה רשאית בכל עת לתת הוראות לנאשמת 3 בנוגע לעבודה. סעיף 4.6 קובע שעבודות הנאשמת 3 תחשבנה כמשולמות רק כאשר הנאשמת 1 תאשר אותן בכתב. על כן אני רואה את הנאשמת 1 כמבצעת הבניה ולכן צורך פרטי האישום השני, השלישי, החמישי, השישי והשביעי, הנאשמת 1 היא מבצעת הבניה.

10. פרט האישום השני

האחריות בהתאם לסעיף 186(א) לתקנות בטיחות בעבודה היא של מבצע הבניה. הסעיף קובע:

"עזרה ראשונה:

186.(א) מבצע בניה אחראי לכך שבכל אתר יותקן ויקויים ארגז כלים לעזרה ראשונה אשר יצויד כראוי.

(ב) הארגז יהיה ממוקם כך שהגישה אליו תהיה נוחה ולא יוחזר בו דבר זולת חומרים וכלים לעזרה ראשונה."

כאמור, אני רואה בנאשמת 1 כמבצעת הבניה מאחר שהיא הקבלן הראשי ובאחריותה לבצע את הבניה בהתאם לחוזה בינה לבין עיריית קריית מלאכי אשר לפרט האישום השלישי, תקנה 34 לפקודת הבטיחות בעבודה קובעת שיש להתקין נוחיות מספיקות ונאותות. מהראיות שהוגשו עולה בבירור כי לא היה ארגז עזרה ראשונה באתר הבניה. כך עלה מדוח ביקור ראשון באתר הבניה שערך שרון מזרחי (מ/3) וכן גם מדוח החקירה של המפקח לאון קפיטין (מ/7). גם מעדויות העובדים שהוגשו (מ/1 ו-מ/2) עלה שלא היה ארגז עזרה ראשונה באתר הבניה. הנאשם 2 הודה בחקירתו (מ/10) באופן חלקי בביצוע העבירה כאשר נשאל לגבי ארגז עזרה ראשונה, השיב שיש אצל הנאשם 4 וכנשאל מדוע אין ארגז עזרה ראשונה באתר, השיב שהוא לא יודע ויש לשאול את הנאשם 4. בהתאם לסעיף 222 לפקודת הבטיחות בעבודה, אני מרשיע גם את הנאשם 2 בהיותו מנהל ובעלים בנאשמת בביצוע עבירה בניגוד לסעיף 186(א) לתקנות הבטיחות בעבודה.

על כן אני מרשיע את הנאשמים 1 ו-2 במיוחס להם בפרט האישום השני.

11. פרט אישום השלישי:

סעיף 34(א) לפקודת הבטיחות בעבודה קובע:

"נוחיות"

34. (א). יש להתקין נוחיות מספיקות ונאותות בשביל העובדים במפעל, לקיימן ולהחזיקן במצב נקי ולנקוט אמצעים יעילים לתאורתן". על פי דוח ביקור ראשון שערך מר שרון מזרחי (מ/3) ודוח החקירה של לאון קפיטין (מ/7) ועדויות העובדים, עולה כי לא הותקנו נוחיות לעובדים באתר הבניה. כאמור האחריות בהתאם לפקודת הבטיחות היא על מבצעת הבניה, הנאשמת 1 והנאשם 2 כמנהל פעיל ורשום בה, על כן אני מרשיע את הנאשמים בביצוע עבודות בניגוד לסעיף 34(א) לתקנות הבטיחות בעבודה.

על כן אני מרשיע את הנאשמים 1 ו-2 במיוחס להם בפרט האישום השלישי.

12. פרט האישום החמישי:

תקנה 2 לתקנות ארגון הפיקוח על העבודה (מסירת מידע והדרכת עובדים), תשנ"ט - 1999 וכן סעיפים 174, 191, 219 ו- 225 לפקודת הבטיחות בעבודה [נוסח חדש] תש"ל - 1970 - אי מסירת מידע עדכני על הסיכונים במקום עבודה, בתחנת עבודה וכן שימוש הפעלה ותחזוקה בטוחים של ציוד, חומר ותהליכי עבודה במקום.

סעיף 2 לתקנות ארגון הפיקוח על העבודה (מסירת מידע והדרכת עובדים) תשנ"ט - 1999 קובע:

"מסירת מידע בדבר סיכונים"

2. מחזיק במקום עבודה ימסור לעובד במקום העבודה מידע עדכני בדבר הסיכונים במקום ובפרט בדבר הסיכונים הקיימים בתחנת העבודה שבה מועסק העובד וכן ימסור לו הוראות עדכניות לשימוש, להפעלה ולתחזוקה של ציוד, של חומר ושל תהליכי עבודה במקום".

סעיף 1 "ההגדרות" מפרט מושג "מחזיק במקום בעבודה" באמרו:

"מחזיק במקום העבודה - כל אחד מאלה:

(1) המעביד;

(2) במפעל - הבעל או התופס כמפורט בסעיפים 219 עד 221 לפקודת הבטיחות בעבודה (נוסח חדש) תש"ל - 1970;

(3) בעל מקום העבודה;

(4) המנהל בפועל את מקום העבודה;

(5) מי שבהשגחתו או בפיקוחו פועל במקום העבודה;

(6) המנהל בפועל של תאגיד, אם המפעל מצוי בבעלות תאגיד".

במענה לכתב האישום מיום 25.2.19 לא מסרו הנאשמים 1 ו-2 מענה מפורט ביחס לעבירה הנדונה. כאמור, טענתם הכללית בתיק הייתה כי אינם אחראים לביצוע עבודות באתר הבניה וכי לא חלה עליהם חובת מסירת מידע לעובדים בדבר הסיכונים הכרוכים בעבודתם.

האחריות על קיום התקנה חלה על מחזיק במקום העבודה וזאת בהתאם לסעיף 2 לתקנות ארגון והפיקוח על העבודה.

הנאשמת 1 כמבצעת הבניה הייתה צריכה לדאוג להדרכה כאמור. מהראיות שהוגשו לתיק עולה כי באתר הבניה הועסקו עובדים בעבודות בניה בגובה העולה על 2 מטר ומכאן חשיבות מיוחדת לאותה הדרכה, בהתאם לסעיף 1 לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודה בגובה) - תשס"ז - 2007.

הנאשם 2 טען כי העובדים קיבלו הדרכה מנאשם 4 אך נאשם 4 הודה שהעובדים לא קיבלו ממנו הדרכה לפני תחילת עבודתם (מ/11 - עמ' 5 שורות 82-89).

לאור האמור אני מרשיע את הנאשמים 1 ו-2 בביצוע עבירה בניגוד לסעיף 2 לתקנות ארגון ופיקוח על העבודה.

על כן אני מרשיע את הנאשמים 1 ו-2 במיוחס להם בפרט האישום החמישי.

13. פרט האישום השישי והשביעי

סעיפים 3(א) ו- 7(א) לתקנות ארגון הפיקוח, קובעת:

"הדרכת עובדים"

3. (א) מחזיק במקום עבודה יקיים הדרכה בדבר מניעת סיכונים והגנה מפניהם

באמצעות בעל מקצוע מתאים ויוודא שכל עובד הבין את הסיכונים והוא בקיא דיו ; בנושאי הדרכה, בהתאם לתפקידו ולסיכונים שלהם הוא חשוף; מחזיק במקום

עבודה יחזור ויקיים הדרכה כאמור, בהתאם לצורכי העובדים ולפחות אחת לשנה".

"תמצית מידע בכתב"

7. (א) מחזיק במקום עבודה ימסור לעובד במקום העבודה, לכל המאוחר ביום תחילת

עבודתו תמצית בכתב של מידע בדבר סיכונים בעבודה שבה הוא מועסק, או הקיימים במקום העבודה או בכל מקום אחר שבו עלול הוא להיחשף להלם עקב ביצוע תפקידו".

החובה להדריך את העובדים חלה על המחזיק במקום העבודה וזאת בהתאם לסעיפים 3(א) ו- 7(א) לתקנות ארגון הפיקוח, כאשר סעיף 1 להגדרות מגדיר את המושג מחזיק במקום העבודה ובהתאם להגדרות סעיפים אלו מבצעת בניה באתר היא הנאשמת 1 הייתה אחראית למסור לעובדים מידע עדכני בדבר הסיכונים הכרוכים בעבודתם באתר הבניה. מדוח החקירה של לאון קפיטין (מ/7) עולה כי במועד הביקורת באתר הבניה לא נמסר לעובדים מידע עדכני אודות הסיכונים הכרוכים בעבודתם ולא נערכו הדרכות. גם הנאשם 4 הודה בחקירתו (מ/11) שהוא לא מסר מידע בכתב לעובדים בניגוד לתקנה 7(א) לתקנות. הנאשם 2 טען שהעובדים קיבלו הדרכה מנאשם 4, מה שכאמור התברר שלא קרה.

כאמור הנאשם 2 שימש כמנהלה של הנאשמת 1 ועל כן אני מרשיע אותו בביצוע עבירה בניגוד לסעיפים 3(א) ו- 7(א) לתקנות ארגון הפיקוח.

על כן אני מרשיע את הנאשמים 1 ו-2 במיוחס להם בפרטי האישום השישי והשביעי.

14. לאור האמור אני מרשיע את הנאשמים 1 ו-2 בפרטי האישום הראשון, השני, השלישי, החמישי, השישי והשביעי.

15. לאחר הגשת הסיכומים ביקשו הנאשמים לצרף ראייה נוספת שהיא הנספחים של מ/19 כאילו מדובר בנספחים של מ/17. המאשימה התנגדה להגשת המסמך. ממילא משקבענו שהתוספת בכתב יד לא אושרה על ידי הנאשמת 3, אין צורך לדון בבקשת הנאשמים לצרף את הראייה החדשה.

16. על כן, אני מרשיע את הנאשמים 1-2 בכל העבירות המיוחסות להם בכתב האישום.

כאמור בהסכמת הצדדים, הכרעת הדין תישלח אליהם באמצעות הדואר ובאמצעות הפקסימיליה.

17. באי כוח הצדדים ימסרו עד ליום 8.1.2020 מועדים מוסכמים לטיעונים לעונש לחודש ינואר. לעיוני ביום 9.1.2020.

ניתנה היום, ה' טבת תש"פ, 2 בינואר 2020.